

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Jeg skal dels kommentere behandlingen af lovforslaget om Dansk Sprognævn og dels på undervisningsministerens vegne kommentere lovforslaget om dansk retskrivning. Men mine bemærkninger vil naturligvis berøre sammenhængen mellem de to lovforslag, der er udarbejdet og fremsat i samarbejde mellem de to ministerier.

Jeg noterer med tilfredshed, at et flertal i Kulturudvalget har indstillet lovforslaget om Dansk Sprognævn til vedtagelse med det ændringsforslag, som jeg har fremsat om beskikkelsesperioden for repræsentantskabet. Der er tale om et ændringsforslag af mere teknisk karakter, der muliggør, at fastsættelsen af de nærmere regler om beskikkelse af det første repræsentantskab kan ske i lyset af de tilkendegivelser, der er modtaget i forbindelse med lovbehandlingen.

Så vil jeg gerne kommentere det ændringsforslag, som et mindretal bestående af Venstre og Det Konservative Folkeparti har fremsat, og som er tiltrådt af Dansk Folkeparti. Ændringsforslaget går ud på, at Dansk Sprognævns fastlæggelse af retskrivningen ikke skal knyttes sammen med en udgivelse af en ordbog, idet det hævdes, at en udgivelse af en sådan ordbog vil medføre en konkurrenceforvridende monopolisering.

Som det nærmere er redegjort for i Kulturudvalget, har jeg svært ved at se rimeligheden i denne betragtning. Udgangspunktet for de foreliggende lovforslag er en konstatering af det ønskelige i, at der skabes et lovgrundlag for en regulering, der har virkning for borgerne. Der er efter sagens natur tale om en regulering af meget detaljeret karakter, og det kan ikke anses for hensigtsmæssigt, at borgerne skulle gå til Lovtidende for at få kendskab til den retskrivningsnorm, der fastlægges.

Det må nu engang være den eneste praktiske løsning, at Dansk Sprognævn, således som det også tidligere har været tilfældet, med passende mellemrum kan udgive en retskrivningsordbog, hvor den fastlagte retskrivningsnorm kan studeres.

En sådan udgivelse skal efter gældende regler udbydes i licitation, hvor interesserede forlag kan konkurrere om opgaven. Det var det, der skete senest, og konkurrencen har vist sig at virke. Erfaringerne har vist, at der også finder andre ordbogsudgivelser sted ved siden af den ordbog, som Dansk Sprognævn har det faglige ansvar for.

Endelig er det jo klart, at det for den enkelte borger i situationen er ganske valgfrit at finde den ordbog, som vedkommende ønsker at anvende som kilde til viden om retskrivning.

På den baggrund kan jeg ikke finde det fremsatte ændringsforslag acceptabelt.

Og så en kommentar til Enhedslisten. Jeg skal give udtryk for, præcisere, at det er opfattelsen i den statsretlige litteratur, at der bør tages skridt til at tilvejebringe lovgrundlag for den regulering, som vi her taler om. Det er altså ikke blot et slag i luften. Dertil kommer så, at der ikke mindst på retskrivningsområdet er behov for en regelsanering, der vil indebære en mere tidssvarende regulering end den, vi kender i dag, og som bl.a. hidrører fra 1892.

Jeg hilser velkommen, at begge forslag kan gå tilbage til de respektive udvalg, og jeg har stor tiltro til, at der kan opnås enighed om loven, som gerne skulle vedtages med et bredt flertal her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg kan forstå, at kulturministeren forsøger at give udtryk for, at disse to love ikke skulle være et slag i luften. Nu er det selvfølgelig ikke de konkrete love, vi behandler for øjeblikket, men kun ændringsforslagene, men jeg kunne alligevel godt tænke mig, at kulturministeren kunne sandsynliggøre, at det ikke bare er et slag i luften. For man kan jo se ud fra de svar, der ligger, at der ikke er nogen som helt dokumentation for, at det har nogen som helst konsekvens, hvis de ikke bliver vedtaget.

Hvis det er sådan, at man har love, hvis konsekvens er nul, hvis de ikke bliver vedtaget, så er jeg nu af den opfattelse, at det må betegnes som et slag i luften.

Jeg ved ikke, hvad det er, der i den situation, vi har i dag, med det ordbogssystem, vi har i dag, og med den måde, vi laver bekendtgørelser i forhold til retskrivning på i dag, skulle forhindre, at man kunne fortsætte med det.

Altså ud over, at ressortområdet også bliver flyttet fra kulturministerens bord og over til undervisningsministerens bord – det er så én sag, for det kan man også gøre uden lov; det har vi også fået svar på – så er der, hvis det er det, der er problemet, ikke noget problem dér heller, så der er ikke andet tilbage end det indtryk, at undervisningsministeren skal have en lov, som hedder ministerens lov, på det her område, og det er et slag i luften.